

Questions:

- 1) Why did השם introduce Himself to משה as "אלהי אביך" – but only at the beginning?
- 2) How is אלהי עמרם an appropriate definition of אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב? Why not אלהי אביך?
- 3) Bigger question – why does the תורה go into so many details about storis in בראשית, which don't seem to have an impact on the future of ישראל?

3 שמות ב, יא-כב

(יא) ויהיו בימים ההם ויגדל משה ויצא אל-אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש-עברי מאחיו: (יב) ויפן כה וכה וירא פי אין איש ויך את-המצרי ויטמנהו בחול: (יג) ויצא ביום השני והנה שני-אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: (יד) ויאמר מי שמך לאיש שך ושפט עלינו הלהרגנו אתה אמר כאשר הרגת את-המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: (טו) וישמע פרעה את-הדבר הנה ויבטח את-רשעה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ-מדן וישב על-הבאר: (טז) ולכהן מדן שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים להשקות צאן אביהן: (יז) ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה וישען וישק את-צאנם: (יח) ותבאנה אל-רעואל אביהן ויאמר מדני מדרתן בא דייה: (יט) ותאמרן איש מצרי הציילנו מיד הרעים וגם-דלה דלה לנו וישק את-הצאן: (כ) ויאמר אל-בנותיו ואין למה זה עזבתן את-האיש קראן לו ויאכל לחם: (כא) ויואל משה לשבת את-האיש ויתן את-צפרה בתו למשה: (כב) ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה:

4 בראשית יד, יא-טו

(יא) ויקחו את-כל-דרכש סדם ועמדה ואת-כל-אכלם וילכו: (יב) ויקחו את-לוט ואת-דרכשן בן-אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם: (יג) ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמורי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית-אברם: (יד) וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את-חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עדר-דן: (טו) ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכס וירדפם עד-חובה אשר משמאל לדמשק: (טז) וישב את-כל-הרכש וגם את-לוט אחיו ורכשו השיב וגם את-הנשים ואת-העם:

5 בראשית כב, יא-יב

(יא) ויקרא אליו מלאך ה' מן-השמים ויאמר אברהם ויאמר הגני: (יב) ויאמר אלהי-תשלה ויך אלהי-תעש לו מאומה ביו עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשבת את-בנך את-יחידך ממני:

6 בראשית כז, כ

וילאמר יצחק אל-בנו מדרת מדרתה למיזא בני ויאמר פי הקרה ה' אלהיך לפני:

7 בראשית כט, טו-יט

(טו) ויאמר לבן ליעקב הכי-אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה-משכרתך: (טז) וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: (יז) ועיני לאה רפות ורחל היתה יפת-תאר ויפת-מראה: (יח) ויאהב יעקב את-רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: (יט) ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי:

8 בראשית מא, נ-נב

(ג) וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה-לו אסנת בת-פוטני פרע כהן אוז: (גא) ויקרא יוסף את-שם הבכור מנשה כי-נשני אלהים את-כל-עמלי ואת כל-בית אבי: (גב) ואת שם השני קרא אפרים כי-הפרני אלהים בארץ עניי: